

IME I PREZIME	Bethany Copsey
DATUM ROĐENJA	01.01.1998 god.
ŠKOLA	Ime škole
RAZRED	III - b
MENTOR	Ime mentora
NASLOV RADA	Pritisak urbanog razvoja na ugrožene vrste
FORMA (članak, fotografija/fotopriča, video ili ostalo)	Članak
KATEGORIJA (<i>mladi ekoreporter</i> (sve teme osim otpada) ili <i>za manje smeća</i>)	Mladi ekoreporter
ŠIFRA *	

Young Reporters
for the environment

* Polje **ŠIFRA** ostaviti prazno.

Uredno popunjen formular i rad slati na e-mail adresu:

mladi.ekoreporter@gmail.com

Primjer popunjenog formulara i rada možete pogledati na ovoj adresi:

<http://www.mladi-ekoreporter.org.me/>

Pritisak urbanog razvoja na ugrožene vrste

Ovaj članak opisuje važnost zaštite ugroženog biljnog i životinjskog svijeta usljed moderne urbanizacije. Takođe, govori o istoriji prostora oko glavnog grada Velingtona, prije ljudskog naseljavanja, i kakav je uticaj na ugrožene vrste od tada.

Nadvisuje me drveće od 80 metara i ne mogu da cujem sebe kako razmišljam od cvrkuta ptica. Ovo je Zealandia prije 1.000 godina u njenom dobu prije ljudi. Međutim, tokom vjekova, lovile su se životinje do njihovog skorog istrebljenja, šume su krcene a domace životinje su postale plijen za štetcine koje su doveli rani naseljenici. Onda je ova dolina tokom XIX vijeka postala mjesto odakle se snabdijevao veliki dio Velingtona.

Ovaj slijed događaja je ozbiljno uništio prirodnu šikaru i populaciju životinjskog svijeta u oblasti oko Velingtona, dovodeći populaciju životinjskog svijeta na rekordno nizak broj. Mnoge prirodne vrste Novog Zelanda su bile ugrožene uključujući vrstu ptice trkacice Weka, endemsku vrstu vrabca Tui, crvendaca sa Sjevernog ostrva (North Island), vrstu gmizavca Tuatara i ikonu Novog Zelanda, pticu kivi. Sve što je bilo potrebno da se započne Zealandia bila je vizija jednog čovjeka zajedno sa pet godina vrijednih podnošenja prijedloga vijecu, anketa i pisanja projekta za prikupljanje fondova. Prvobitno poznat kao utocište za životinjski svijet Karori (Karori Wildlife Sanctuary), Zealandia je utocište koje se nalazi u Velingtonu, glavnom gradu Novog Zelanda. Fokusirana je na vraćanje i obnavljanje domaćih divljih životinjskih vrsta i biljnih vrsta šikare Novog Zelanda.

Zealandia ima 500-godišnji cilj – vratiti dolinu u stanje prije dolaska ljudi i stanje nenaseljenosti, sa populacijom divljeg životinjskog svijeta i izvornom šikarom koji su prethodili naseobini Evropljana. Lako je vidjeti ekološki ishod koji je proistekao iz sveukupnog napornog rada 5.000 članova, 450 volontera i onih bez broja koji pružaju podršku. Populacija ptice Tui je usedmostrucena. Sada postoji 15 puta više papagaja Kaka nego što ih je bilo kada su prvi put pušteni 2002. godine. Mali pjegavi kivi, koji je bio istrijebljen na kontinentu, sada raste u svom novom okruženju, a 40 ih je pušteno. Crvendac sa Sjevernog ostrva, vrsta goluba Kereru, vrsta patke Scaup, vrsta patke Brown Teal (*Anas chlorotis*) i mnoge druge pticije vrste takođe se uspješno uzgajaju i razmnožavaju, a sada ih je uobčajeno vidjeti u i oko zone utocišta.

Tuatara, za koji se često kaže da je dinosaur sa Novog Zelanda, bio je suocen sa izumiranjem prije nego što je utocište otvoreno. U oktobru 2003. godine slučajno je otkriveno nekoliko jaja tuatara u utocištu. Ovo je bio prvi put da su nadena jaja tuatara u divljini na kontinentu u zadnjih preko 200 godina. I pored svog ovog uspjeha bilo je i problema. Prvi je bio dobijanje saglasnosti od Gradskog vijeca i dobijanje odobrenja od zajednice. Na kraju su dobili oba, a sada i Vijeće i zajednica cvrsto stoje iza misije Zealandia. Zatim je trebalo napraviti ogradu. Ograda je morala da zadrži 13 vrsta štetcina i predatora izvan 225 hektara, koji su postali poznati kao Zealandia. Bila je prva svoje vrste u svijetu, a njena gradnja i održavanje su najveći izazov sa kojim smo se suocili do dan danas. Sljedeći izazov je bilo iskorjenjivanje štetcina i uvođenje ugroženih domaćih životinja. Još jedna prepreka je bila privlačenje posjetilaca i obezbjeđivanje finansijske potpore.

Bice još mnogo problema sa kojima se treba suociti, ali uz svu podršku i sa današnjim inovativnim idejama, bez sumnje, slijedi ostvarivanje još ciljeva i postizanje uspjeha. Tokom mnogo vjekova od sada, nadamo se i vjerujemo da će buduće generacije moći da stoje na mjestu gdje su stajali njihovi preci prije jednog milenijuma i neće moći da vide razliku.